

Fhv. Kriminalbetjent Alfred Holm,
Fr. Nansens vei 22, Trondheim.

114085

Trondheim 2/II-1953.

Alfred Holm,
Fr. Nansens vei 22,
Trondheim.

Forbundet for Sosial Opreisning,
Kierschows gt.5, Oslo.

I bladet Folk og Land har jeg lest forbundets meddelelse om tidligere ~~Ns-~~ medlemmers beskjeftigelse.

Til å begynne med følger jeg den inntatte huskeliste.

I) Alfred Marselius Holm f.3/5-1890, bopel Fr.Nansens vei 22, Trondheim, gift og har hustru å forsørge, tidligere to barn å forsørge. Jeg er frisk og har aldrig været syk. Jeg antar at jeg er på samme nivå som da jeg var 35-40 år.

Jeg er nå beskjeftiget med å gjøre rent, hugge ved og vakthold i en konfesjonsfabrikk her i Trondheim. Har hatt dette arbeide i ca.5 år, da intet andet arbeide har været å opdrive. Jeg har ikke lagt hjemme i min seng noen natt i disse år, da jeg må opholde meg i fabrikken Julenatt som andre netter. Det har været og er en hård påkjønning, men takke være min sterke konstruksjon er jeg frisk og rask og tar alt med godt humør. Det har været en hård åndelig påkjønning og jeg skal innrømme at jeg er meget bitter, men når en har god samvittighet er det intet her i verden som skal knekke meg. Ved utførelsen av nevnte arbeide har jeg kjent så meget at jeg og min hustru har opholdt livet og betalt gammel skatt som jeg skyldte da jeg blev avsatt fra min stilling som kriminalbetjent ved Trondheim Politikammer. Det har ikke blitt noe til klær og hus.

Jeg blev ansatt som politikonstabel i Trondheim sommeren 1916, fast innbeordret ved Kriminalavdelingen våren 1923, var medlem av Trondheim Kom. Pensjonskasse med aldersgrense 66 år. Da Statspolitiet blev opprettet i 1931-32 blev jeg ansatt som politibetjent ved Statspolitiet, men stadig tjenestgjørende ved Kriminalavdelingen ved Trondheim Politikammer, når jeg ikke var innbeordret til tjeneste i Staspolitiet. Jeg var mest benyttet til etterforskning i større og viktige saker, brand og forbrytelsessaker i de distrikter hvor lensmenn gjennom statsadvokat og politimestre hadde forlangt

assistanse. Jeg var meget heldig med opklaringen av disse saker og skaffet meg en veldig plassering, men også en veldig missundelse av koleger. I ansenitet rangsjerte jeg sammen med de andre politibetjenter ved Trondheim politikammer. På grund av at de fleste av politibetjentene ved Statspolitiet tidligere ikke tilhørte noe korps. De var tidligere Rusdriksbetjenter og sorterte under Justisdepartementet, var aldersgrensen satt til 60 år for betjenter og 55 år for politikkorpskonstabler.

I 1936 blev Statspolitikorpset oppløst. Jeg fikk da bekjed om, at jeg skulde gå tilbake til min tidligere stilling ved Kriminalavdelingen i Trondheim, men fikk beholde min grad som politibetjent og ansenitet. De av betjentene som ikke tilhørte noe politikorps tidligere fikk velge hvilket politikammer de vilde tjenestgjøre. Aldersgrensen for mitt vedkommende mener jeg er 66 år, da jeg ikke kan ha aldersgrense etter en stilling som ikke eksisterer.

I 1942 stod jeg for tur til opprykning som førstebetjent ved Kriminalavdelingen i Trondheim. Jeg fikk overleveret søknadsjema men nektet å la meg forfremme, da jeg ikke vilde ha noen forfremmelse under okupasjon. De som rangsjerte etter meg i ansenitet lot seg forfremme og beholdt stillingen etter okupasjonens opphør, selv om de ikke var kompetent for stillingen. Jeg var således Kriminalbetjent 9. april 1940 og 8. mai 1945. Samtidig vil jeg opplyse at jeg i siste halvdel av sommeren 1943 blev arresteret av tyskerne og satt i fengsel i 14 dager uten at jeg fikk vite hva som var grunn for arrestasjonen. Jeg fikk bare vite at jeg hadde en grov siktelse på meg. 30. mai 1945 blev jeg av politimester Østerberg suspendert fra min stilling, mistenkt for medlemskap i NS. Siste gang jeg oppbebar lønn var 20. mai 1945. Saken blev etterforsket av personer som ikke tidligere hadde hatt etterforskningsarbeide, De hadde vært i Sverige og da var de kompetent til alt. Det var den gang ikke spørsmål om bevis. Jeg forlangte vitner evhært, men fikk ikke det.

I april 1946 blev jeg ved Trondheim Byrett fratatt min stilling ved Trondheim politikammer. Jeg blev ikke fratatt statsborgelige rettigheter eller andre rettigheter, - det var kun den stilling jeg innehadde. I Byretten førte jeg ca. 30 vitner, såvel koleger som private mennesker som jeg hadde hatt kontakt med under okupasjon. De fleste viste meg opp i skyene, ja til og med å si at

Linar Dahl roste meg, men brukte denne ros for å fa meg dømt. Han uttalte at en mann som jeg med den posisjon jeg hadde kunne være farlig i det jeg kunne veilede andre til å begå strafbar handling- melde sig som medlemmer i NS. Det var ikke spørsmål om jeg har begått strafbar handling eller oppfordre andre til sådant. Det var de såkaldte bakmenn som dømte meg. Det som forelå i retten var ett meget dårlig fotografi av ett personalskjema som jeg hadde underskrevet og ett kartotek kort hvorpå var anført at jeg var innmeldt i NS i oktober 1940 og utmeldt uten at det forelå noe dato for utmeldelsen. Innmeldesskjema eller medlemsbok forelå ikke. Da jeg i 1946 anså tiden slik at det var håpløst å fremme en sak stillet jeg saken i bero intil videre. Jeg gik ut fra at myndighetene måtte komme til fornuft og satte meg inn i stillingen igjen men til dato er jeg uten stilling. Jeg skal antagelig straffes på livstid, men for hvad ^{har} ikke jeg anelse om. Jeg søkte en stilling som kontorfullmektig ved Kriminalavdelingen, men kom ikke med på innstilling en gang. Det var et tidligere hotelbud som blev ansatt i stillingen og som aldrig tidligere hadde hatt noe befatning med politiarbeide. Desuten var han for gammel til å bli ansatt, men for å fa han ansatt gikk politimester Østerberg den omvei at han lot hotelbudet bli ansatt som slutter i drukkenskaparresten og derfra blev han til å begynde med konstitueret i stillingen og så ansatt. Da jeg så at det var umulig å få en stilling tok jeg opp saken og har den nu gått i snart 9 år. Jeg er nu kommet så langt at saken på anden runde er beroende i Lagmannsretten i Trondheim som nu skal ta avgjørelsen. Det foreligger nu erklæring fra vedkommende som hadde fylt ut personalskjemaet at det er han som har fylt ut skjemaet og fik meg til å underskrive skjemaet under løfte om at dette ikke hadde noe med innmeldelse i NS å gjøre. Kartotek kortet er en avskrift av en angiverbok fra Sverige som etterforskerne fik utleveret. Vedkommende som har foretatt avskriften har nu erkjent dette. Statsadvokaten i Trondheim har i sin påtegning forlangt meg frifunnet. Nevnte erklæring fra vedkommende persom som utfylde personalskjemaet er tidligere blitt tatt ut fra dokumentene og blev senere funnet forstukket på Landssvikavdelingens kontor. Den Foto-stat av personalskjemaet som jeg blev dømt etter er nu forsvundet av dokumentene. Hvem det er som har foretatt dette forsvinningsnummer har det ikke lykkedes meg å få greie på. Jeg har aldrig været medlem av NS og det hele er et Justismord. 9 år av mit livs

beste tid er gått tapt for meg. Jeg forlanger nu å bli gjeninnsatt i min stilling med ansienitet som jeg hadde før okupasjon med lønn som betjent med kriminalavdelingen, førstebetjent fra 1945 og overbetjen fra august 1947. Stillingene har været ledig og i tilfelle jeg hadde været ved Kriminalavdelingen i den tid har jeg nu sittet som overbetjent. Den betjent som i dag er overbetjent ved Kriminalavdelingen var før okupasjon ubekjent ved Kriminalavdelingen. Jeg kan også overta en annen stilling ved politikammeret men med lønn som overbetjent. Det er fryktelig å tenke på at en mann som i 30 års tjeneste ved politikammeret, med rent rulleblad skal bli satt i nød og vanske på grund av et Justismord. Jeg har ingen tro på Justismisterens uttalelse, da jeg ikke mer tror på noe fra den kant, men jeg gir aldrig op selv om jeg skulle ligge for døden. Jeg er villig til forhandling og kan møte i oslo i tilfelle det forlanges. Jeg forlanger nu full oppreisning for myndighetene må da være klar over at det er en uskyldig mann som er misshandlet (Slankypress) og noe sådant burde ikke forekomme i en rettsstat som Norge. Kan noen her i dette land påvise at jeg har begått en strafbar ~~MA~~ handling er jeg villig til å ta den straf som loven setter for utøvelsen av det stråfbare, Men å bli Justismordet for livstid er vel det grusomste et menneske blir utsatt for. Er det noe mere forbundet ønsker står jeg til tjeneste. Jeg håper å høre fra Dem så snart det foreligger noe nytt. Jeg takker for foreløpig assistanse.

Arbødigst.

A large, stylized handwritten signature in black ink, written over a horizontal line. The signature is cursive and appears to be the name of the author.